

Школа сумує за своїми Героями

Фото Володимира КОВАЛЕНКА

11 вересня учні Сумської спеціалізованої школи № 25 запам'ятають, мабуть, на все життя. Адже їм саме в цей день, під час відкриття меморіальної дошки трьом загиблим бійцям у зоні АТО, здавалося, що плачуть навіть стіни навчального закладу. Олексій КАЛЮЖНИЙ, Артем КОХАНІЙ та Роман ХАРЧЕНКО... Колись і вони ходили цим же подвір'ям, сиділи за цими ж партами. А відтепер їхні обличчя й імена викарбувані в серцях кожного учителя й школяра.

Їхні життя обірвала війна

Хоча всі троє полеглих Героїв закінчували школу № 25 у різні роки, проте їх об'єднували любов до своєї Батьківщини, мужність і нескореність.

Артем Коханий навчався у цьому навчальному закладі з 1990 по 2000 рік. Після його закінчення, як і мріяв, став професійним військовим. Два терміни поспіль він захищав східні кордони України в зоні антитерористичної операції. А під час невеличкої відпустки провідав люблячих дружину і доньку. Артем любив повторювати «Хто, якщо не я?!» і збирався воювати, ще і ще, поки не вижене ворога

з території України. Загинув боєць, прагнучи підтримати своїх побратимів – допомагаючи волонтерам доставити гуманітарний вантаж до зони АТО під смт Курахово Донецької області.

Олексію Калюжному 9 жовтня мало б виповнитися 26 років. У школі його добре пам'ятають, особливо перша вчителька Валентина Чмуль. Вона згадує, що хлопець мав добре серце і часто сумні очі, – через хвору маму. Потрапив у зону АТО одним із перших, якнайшвидше хотів повернутися додому, адже минулої осені повинен був одружитися. Та не судилося. Життя бійця обірвалося 3 вересня 2014 року під час обстрілу російськими

«Смерчами» на Луганщині Сумського реактивного артполку.

Ще один колишній учень цього навчального закладу Роман Харченко загинув під час бою за звільнення Іловайська. Сержант, боєць добровольчого батальйону «Дніпро», однокласник, друг, син і батько. Добрим і чуйним назавжди запам'ятають Романа нинішні школярі, адже стільки чули про нього від вчителів, що, здається, Роман для кожного з них уже став рідним.

Важко знаходити слова...

Пам'ять полеглих бійців вшанували хвилиною мовчання, під час якої, мабуть, на обличчі кожного із присутніх на подвір'ї школи брили сльози. Неможливо передати горе батьків, які побачили на меморіальних дошках фото своїх дітей – молодих, усміхнених, красивих.

Батько одного із полеглих бійців Микола Калюжний подякував адміністрації школи та всім, хто причетний до відкриття меморіальної дошки, він попросив учнів бути гідними пам'яті загиблих у боях за незалежність України. Не змогли приховати сліз і горя й батьки Артема Коханого, коли розповідали школярам про свого сина.

Директор навчального закладу Лідія Голуб висловила щирі співчуття батькам загиблих та подякувала їм за синів-Героїв.

«У такі хвилини важко знаходити слова, аби передати всю тугу та біль втрати, - звернувся до батьків загиблих Героїв міський голова Олександр Лисенко. - Хочеться лиш щиросердно вклонитися вам та переконати, що ви не самі один на один з бідою. Пам'ятайте, що в серці кожного сум'янина житиме пам'ять про тих, хто, не боячись за власне життя, пішли одними з перших захищати кордони рідної країни».

Наталія ІСІПЧУК